

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: SEVOBODA JÓZSEF könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések és előfizetési díjak is küldendők.	Megjelenik a lap minden szerdán. Kéziratok nem adnak vissza.	FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL ügyvéd.	Nyitási díjak: sorunkat 40 fill.-ért közöltetnek. Egyes lap ára 20 fillér.	Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Ismeretlen czégek hirdetési díja előre fizetendő. Hirdetési díjak a legolcsóbban számítanak.
---	---	--	--	--

Készülő kudarc?

Valóságos kényszer-zubbony van a magyar nemzetben. De hogy ezt ránk kényszerítették, abban a politikai megfontolatlanúságunk és jóhiszeműségünk óriási nagy része van. Hiszen legközelebb is gyöngeségünknek, erélytelenségünknek, lojáliságunknak olyan nyilvános bizonyosságait adtuk, a melyeket csak éppen mi nem akarunk észre venni hazafias felbuzdulásunkban.

Sokat veszítettünk a régi, kitartó küzdelemre képes erőnköből. Nem vagyunk kurucok, sőt egyáltalán nincsenek már kurucaink. Mert ha százszor is azt mondjuk és hangsúlyozzuk, hogy a mostani állapot csak fegyverszünet, mely a függetlenségi párt program elveiért folytatott küzdelmet csak fel függesztette és előkészít, az újból kezdődő harc idején bizonyára ismét csak engedékenyek leszünk.

A függetlenségi párt által provokált harchoz az egész nemzet hozzáállt; a közvélemény, ha nem is nagyobb áldozattal járó formában nyilvánította helyeslését, mely által a harc nemzetivé lett, egységességében külső, látszatra olyan imponáló volt, hogy a bécsi körök hajlandók voltak a vezényleti nyelv helyett másféle rekompenciákat nyújtani.

És ekkor követték el a koalíció vezérő-bizottságában, noha jóhiszeműleg, de mégis azt a hibát, hogy a politikai számító józansága helyett a kötekedő kedv kapott lábra s a bizonytalanságot kockáztatták a bizonyosat.

Erre, sajnos, felsőbb helyen nem voltak hajlandók, mi követeléseinknek már nagyobb nyomatékot adni nem tudtunk, feltámadt ellenünk egy alkotmány-

ellenes kormányzat minden átkával, ránk jött szeptember 15-ike, az országgyűlés erőszakos szétkergetése, a vármegyék nagy részének letörése és így gyengeségünk valóságos dokumentálása.

Ki hiszi el ily körülmények között, hogy a vezérő-bizottság, mely ugyszólván egészen a kormányon ül s kurucokból legalább egyelőre udvarias labancokká puhult, két év múlva új harcot provokáljon, hogy a nemzetet újabb kudarc elé állítsa.

Hiszen a 67-iki törvények létrejöttét is hasonló harcok előzték meg, de akkor volt a nemzetnek Deák Ferenc, a ki bár szintén engedni volt kénytelen a nemzeti követelményekből, de elérte, mi elérhető volt.

Különb, hogy kételyeink a harc sikere fölött mindinkább nagyobbodjanak, arról is gondoskodnak a legutóbbi hírek.

A parlament szünete ugyanis nem sokára véget ér, a kormányra óriási feladat vár, meg kell kezdenie a monarchia két állama között való gazdasági kérdések tárgyalását.

A kormány tudvalevőleg kötelező ígéretet tett ugyan a szerződési formához, de Ausztria — bizonyára van rá oka — gőrcsösen ragaszkodik a mai boldog állapothoz és Kossuth Ferenc a képviselőház tanácskozásainak utolsó napján ki is jelentette, hogy az autonóm vámtarifa tárgyalását nem tartja fontosnak s hogy az okokról később fog a háznak referálni.

E mellett Ausztria éppen nem hajlandó velünk szerződést kötni, ezt eléggé láttuk a Beck osztrák miniszterelnök viselkedéséből, a magyar álláspont azonban, melyet az 1899. évi 30. t.-c. jogilag is biztosít — nem érvénye-

sülhet, az 1917-ig megkötött kereskedelmi szerződések miatt. Azonkívül a király is nagy hatalmi tekintetek miatt az osztrák álláspont felé hajlik, úgy hogy az önálló vámterület kérdése ismét hosszú ideig utópia marad.

Ez természetesen újabb kudarcát jelentené a koalíció politikájának, a mely azt dokumentálná, hogy még a gazdasági önállóság, immár törvényben biztosított jogi állapotának sem tud az osztrák túlkapásokkal szemben érvényt szerezni.

Ennek nem szabad megtörténnie! A függetlenségi tábornak meg kell és bizonyára meg is fog mozdulni. Erélyes magatartást kell tanúsítania az osztrák támadásokkal szemben, ha a magyar nemzeti érdeket végre diadalra kívánjuk juttatni.

A képviselőház nyíló kapuja egy erős elszánt harcra kész tábornak a perspektíváit kell, hogy nyújtsa. Itt az ideje, hogy az a hatalmas kormánypárt kilépjen az erélyes cselekvés terére, mert eddig csak a milliósok tudta megszavazni. A kilátások ugyan nem kedvezők, de bizzunk benne, hogy beléje helyeztet osztatlan bizalmának megfelelő diadalra juttatja azt, a mire vállalkozott és a mire a nemzetből megbízatást kapott, mert erélyes kitartással minden akadályokon keresztül győzedelmeskedve mégis csak kiépíthetjük, ki kell építenünk mindnyájunk rég sóvárgó óhaját: a független magyar nemzeti államot.

Törvényhatósági közgyűlés.

Csikvármegye törvényhatósága múlt hó 30-án tartotta szabályrendeletileg megállapított közgyűlését, melyen Kállay Ubul főispán elnökölt.

A gyűlés a tagok csekély érdeklődése mellett folyt le. Egyetlen egy tárgy volt mi

vonz-erőt gyakorolt s ez nem volt egyéb, mint Becze Antal alispánnak nyugdíjazási ügye. — Mindjárt a tárgysorozat kezdetén, Mihály Fejér Sándor főjegyző az állandó választmány határozati javaslatát felolvasta a felmentésre vonatkozólag — melyet a közgyűlés el is fogadott — Becze Antal emelkezett fel szólásra.

Beszédében mindvégig az őt ért májusi közgyűlési sérelmekkel foglalkozott. Előre bocsátotta, hogy akkor védekezni nem állott módjában s búcsúbeszédének most legnagyobb része a címeres ökör ismeretes témája körül forgott és támadta Török Ferenc országgyűlési képviselőt, olykor-olykor a közgyűlés méltóságát is sértő kifejezéseket használva, melyekért az elnöktől rendre utasításban is részesült.

A beszéd végeztével Török Ferenc emelkedett szólásra, rövidke beszédet az emelte ki, hogy a közgyűlés türelmét nem akarja kiaknázni, ő — ugymond a lemenő napok más-kép ohajtotta volna látni, s kijelentette, hogy bár hírlapi cikkét az alispán ellen sohasem írt, ezután irni fog, s abban fogja majd a vád-beszéd egyes epizódjait teljesen megvilágítva megcáfolni. Ezek után a községi és más közérdekű ügyek tárgyalattak le, melyek közül említésre érdemel az, hogy a gyergyószentmiklósi gimnáziumnak a közgyűlés 160 ezer koronát szavazott meg. Pál Gábor gimnáziumi igazgató abbéli indítványa, hogy a tisztviselők megyei segélye véssék el közművelődési célokra nem talált talajra; a közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy mindaddig míg a fizetések teljesen rendezve lesznek, a tisztviselők továbbra is annak élvezetében maradnak.

A csikmegyei árvaház meglepsz.

Irta: Batás Béla.

Az augusztus 30-iki törvényhatósági közgyűlés két nevezetes intézmény megszavazásával szerzett elévülhetetlen érdemeket magának. Megszavazott egy kulturális intézményt, a gyergyószentmiklósi főgimnáziumot, illetve arra 160.000 koronát s egy humanus intézményt, a csikmegyei árvaházat. Ezzel Csikmegye is elfoglalta helyét ama megyék között, amelyek minden erejükkel igyekeznek erős várbástyákat teremteni a hazának, a magyarságnak.

A „CSIKI LAPOK” TÁRCÁJA.

Nyílt ferblit.

Irta: Herceg Sándor.

Elmondok nektek, miért szeretem én annyira a nyílt ferblit, s miért játszom ószlító fejvel s reszkető kézzel most is? Hinnétek-e, hogy ennek az ostoba játéknak köszönhetek mindent, az életemet, a boldogságomat s a legedesebb aszonyt, a ki most otthon a délutáni theámat főzi s szerető gyöngédséggel vár hazra.

Mikor még a hajam nem volt ősz s a kezem nem reszkett, ezelőtt 40 évvel, megkértem az egész Dunántul által dédelgetett Izay Margit kezét. Édes atyja azonban, a ki főúri mivoltának kevertelenségére többit tartott, mint más ember a polgári becsületére, nem adta beleegyezését leányának egy oly férfivel való házasságába, a ki csupán egyszerű paraszt embereket nevezhetek szülőimnek, hanem hozzákényszerítette valami Kruplanicz nevű báróhoz, a ki Caehországból úgy származhatott ide egy őrizetlen pillanában.

A báró ur azonban alig három év múlva egy parforce-vadászat alkalmával oly szerencsétlenül bukott le lováról, hogy nyakát szegte s ezzel egy cseh báróhoz méltó illetéssel özvegséghez juttatta fiatal nejét, a ki urának

fakó-vörös arczával, üres léhaságával s botránnyos modortalanságával sehogysém tudott megbarátkozni.

Kevéssel ezen szomorú eset után megvettem a csellefenesi 3000 holdast, a mely tudvalevőleg ott nyult el a Kruplanicz báróné 5000 holdja mellett, s akkoriban azzal vádoltattam, hogy ezt csupán azért vettem meg, hogy a szomszédságból folyó előnyök segítségével végre elnyerjem a báróné kezét.

De hogy mennyire tévedhetek következtetéseitekben, bizonyítja, hogy bár a négy év előtti szerelem életemben élt bennem szomszédnóm iránt, még azt a köteles látogatást sem teszem meg nála, a melylyel a szomszéd szomszédja irányában tartozik s ha ez mégis be-következett, az csupán a véletlennek tulajdonítható.

Egy forró nyári délutánon tudniillik, úgy alkonyattájban, a mikor a tücskök csirpelő muzsikájától visszhangzott minden, én a park végiben elterülő rhododendronoktól övezett lugasban kertizéskemen kényelmesen hátradölvén épen olvasásban voltam elmerülve, a mikor a szomszédos erdei utról halk segélykiáltás vonta magára figyelmemet.

Felugorva arrafelét tartottam, a honnan a hang jött s ime a kerítésről a bárónét pillantám meg, amint lovagló ruhában eszméletlenül feküdt az erdei uton. Távollabb tőle nyertve szaladt almás-szürke lóva s én rögtön

tisztában voltam, hogy a báróné lovaglás közben lováról leest.

Egy perc s én odaát voltam az erdei uton, hogy segélyt nyújtsak a bárónénak, gyorsan vizet hoztam a nem messze folyó kis patakából s miután fűzőjének alsó 2-3 kapcsát kinyitám, homlokát vizes ruhával dörzsöltem. S ime a báróné megmozdult s lassan kinyitotta szemeit.

Mondanom se kell, hogy csodálkozva s értelmetlenül néztem rá.

— Hol vagyok s hogy kerül Ön ide? — kérde a báróné, — a mikor magához tért.

— Méltóságos asszonyom most a saját erdejében az uton ül én a méltóságos asszonyom segélykiáltására másztam át ezen a kerítésen. Ha nem csalódom, a lóva vetette le s most még csak azt szabadjon megkérdezniem, nem esett-e valami baja?

— Igen, igen, most már tudom, hogyan történt, s a mint észrevettem, hogy blúza alul nyitva van, fülig pirult s kezét védőleg helyezvén a nyílásra, zavarában elhallgatott.

Én azután sok bocsánatkérés között, ha esetleg nem jól cselekedtem volna, a hol jöttem, a kerítésen ismét visszamásztam.

Másnap levelet kaptam a bárónétól, a melyben elnézést kér udvariatlanságáért s köszönetet mond szívességemért. Egyszersmind értesít, hogy semmi baja nem történt s kér, hogy látogassam meg.

Mi türes-tagadás, felejtani nem tudó szívennek jól esett a hívás. De, küzdenem kellett a büszkeségemmel, a melyen a visszautasítás rést ütött. A büszkeségem azt sugta, hogy szedjem össze az eszemet meg a sátorfámat s menjek a világ másik végére, ahova a szép özvegy csalóka szavai nem hallatszanak el, de ez a boldog szerelmes szívem azt mondta: „menj!” s én mentem.

Ettől kezdve mindennaposok voltunk egymásnál vagy én mentem a bárónéhoz, vagy ő jött hozzám.

A gyakori együttlét, a kettősben folytatott meghitt beszélgetések, az egymás iránt minduntalan tanusított kedvességek csakhamar benső viszonyt eredményeztek közöttünk. A legapróbb titkainkat is elbeszélgettük, de szerelemlől nem volt szó soha, részint a báróné határozott kívánságára, részint az én még mindig lázongó büszkeségem miatt. S jóllehet szerelmem napról-napra nőtt, — gondolom — mégis sikerült mindent jól elrejtteni s ki tudja nem állanánk-e most szemben egy félig cífátszott idyllel, ha nem lép közbe ismét a véletlen, vagy talán a szerelmesek jöttévé angyala.

Ugy esett, hogy egy alkalommal a hirtelen kerekedett rossz idő miatt a tervezett kirándulás elmaradt s mi ketten a báróné pazar kényelemmel berendezett társalkodójában huzódtunk meg.

A vihar monoton mormolása, a szélnek

Állami intézményeink elsődleges terjesztői és megerősítői a magyarságnak, nagy erkölcsi és anyagi erejükkel fogva vezérserepet visznek a magyar nemzeti állam konszolidációjában. De vajon így lesz-e mindig? Nem keservesen tapasztaltuk-e csak a legközelebbi múltban is, hogy elegendő egy-két hónap, vagy egy-két hét is arra, miszerint egy egész nagy ország a legrettenetesebb alternatíva, a lét, vagy nemlét kérdése elé állítasák? Ugy-e csak néhány hónapig tartott az abszolútizmus és már könyvet írt egy oláh — állítólag a trónörökös protectoratusa alatt — Nagy Ausztriáról s a térképét is megrajzolták, a melyen az előföldi magyarság volt Magyarország, a felvidék Tórtország, a szerbek vajdaságot kaptak, a székelyek Székelyországot.

Ez a lidércnyomás elmúlt hazánkról. De csak egyidőre. Kossuthék elodázták nemzeti kívánságainkat, hogy az alkotmány biztosítottakkal erősítsék meg s a nemzet elkészüljön a nagy leszámolásra, a döntő ütközetre Ausztriával, az udvarral.

Egy új abszolút kormány kezében mik lehetnek az állami intézmények? Kések a nemzet torkán.

Hát a községi, hitfelekezeti, megyei intézmények? Páncélok a nemzet testén.

Még abban a kétségbeesett helyzetben is, ha az európai politika Magyarország feldarabolását kísérené meg, ami magyar kultúránk feltámadásunk záloga lenne. Pedig ez a feldarabolási ábránd — nem is kell hozzá túlságosan nagy pesszimizmus — a múlt év tapasztalatai után itélve nem tartozik a lehetetlenségek közé. Hadseregünk nincs. Ha ahadsereg megöli Magyarországot államiságát, a kultúra kell, hogy feltámadjon. A kultúra tehát csak addig lehet az állam kezében, a míg nemzeti kormányunk van. Gondoskodniuk kell a hitfelekezeteknek, a községeknek, városoknak, megyéknek, hogy magyarságunk templomai és várai egymásután épüljenek és erősödjenek.

Ezek a gondolatok szállhattak meg Pál Gábor főgimnáziumi igazgató ur erős magyar és igaz székely lélkét is, a midőn az árvaház felállítására vonatkozó indítványát a törvényhatóságban megtette.

Azokra a székely véreinkre gondolt, a kiket a halál megfosztott attól, hogy szerető szülők gondjai faragjanak jóra való embert belőlük, vagy a kiket Oláhország búne fosztott meg a szerető, gondos, szülők áldozatkész gondoskodásától.

Ezek az árvák s ezek az utcán maradtak, ezek a szegény, züllésnek és veszendőségnek kitétt és indult gyermekek állhattak az ő lelki szemei előtt s megcsendültek bizonyára nagy szívvel Gróf Széchenyi István szavai, hogy „még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni, hogy a hóhér bárdja ne fagyassza fájukat.”

Megsajnálta ezeket a szegény veszendőben gyerekeket, a kiknek sem apagyilkosság, de még egy bogár eltiprásának a búne

sem nyoma a lelkiük, a kiknek szegényeknek más búne nem volt, csak az az egy, hogy — születtek.

Ezeket akarta és ezeket fogjuk összegyűjteni s nemzetünknek megmenteni, ezt a jó emberanyagot, ezt a jó kulturális, a székely gyermekereget.

A törvényhatóság 5 tagból álló bizottságot küldött ki az előkészítő munkára.

A bizottságnak igen könnyű a feladata. Sepsiszentgyörgyön egy fiatal, virágzó fiúarvaház van, a mely mintául szolgálhat azért is, mert speciális székely viszonyok szerint van szervezve és berendezve s azért is, mert az ország árvaházai közül is az első között áll.

Azt is főképpen azért alapították, hogy azok a szegény székely gyermekek, a kiknek apját vagy anyját Oláhország bűnmocsára elnyelte, ne vesszenek szülőik után.

Ez a fajmentő takarékoskodás, ez a — hogy úgy mondjam: morzsatakarékoskodás — teremtette meg az árvaházat Sepsiszentgyörgyön s magában az intézet fenntartásában, a nevelési szellemben is ez az alapelv.

A vármegye ugyanis 2% os pótdoból alapította meg s s néhány év múlva már saját magát kezdte az intézet fenntartani. Igaz, hogy tétettek s mai napig is tétetnek különféle nagy alapítványok' korszoru megváltások, üdvözlet megváltások, de az a kertészkedés, az a gyűlölcstermelés és guzálkodás, a mit az árvák folytatnak, olyan jóvedelmet hoz, hogy nemcsak fenntartják magukat, de az intézet ingatlanokat is szerez.

Itt Csikban sem lehet más természetű az intézet szervezete. Kell legkevesebb 5 hold birtok. (Szentgyörgyön 7 hold volt kezdetben.) Azon veteményes és zöldséges kertet kell berendezni. Urakat nem nevelnek Háromszéken. Csak az igen kiváló gyermekeket adják közép és felső iskolákba. A legtöbb iparos, kertész és gazdasági cseléd lesz. De milyenek! A sepsiszentgyörgyi fiúarvaházban s a kézdivásárhelyi leányarvaházban állandóan előjegyzésbe vétetik magukat a gazdák, gazdasszonyok, iparos mesterek és uraságok, hogy no most én következem, hogy cselédet kapjak, most én, hogy inast kapjak, most én, hogy kertészfiút kapjak. Jól vannak nevelve. A legszigorubb rendre, tisztaságra, engedelmességre, takarékoságra, szorgalomra, lelkiismeretességre nevelik őket.

Szépvízen a vármegyének egy szép kőháza és nagy telke, kertje van. A pénzügyőség van benne elhelyezve. Azonban — amint halljuk — a gyergyói vasút elkészültekor ezt a szakaszt Madéfalvára viszik s a vármegye tulajdonát képező ház üres marad teljesen. Ezen telek mellett a községek is van egy nagy telke — épen a nagy templom mellett — s a községi képviselőtestület hajlandó megajánlani 5 hold területet az árvaház céljaira, ha a vármegye az ő telkét is házat itt felakarná használni az árvaházhoz.

Eliamerjük, hogy Szereda vagy Gyergyószentmiklós is igényt tarthatnak az árvaházra,

de Szereda nemsokára olyan zajos lesz (Sepsiszentgyörgyön is kiépítették az árvaházat a mezőre), hogy ott egy ilyen csendes — munkában élő intézet nem lehet. De meg Szereda nem is tud adni egy talpalattnyi földet sem. Ís kapott is elég mindent a vármegyétől. Gyergyószentmiklós pedig a megye szélén van s most kapott 160.000 koronát főgimnáziumra.

S amint említettem is, nem urakat nevel az árvaház, tehát nem igényel közeli gimnáziumot, hanem olyan iparos és kereskedő, meg földművelő telepet, a milyen Szépvíz. Hiszen csak iparos és kereskedője 120 van Szépvíznek.

De bármit legyen is, azt hiszem, jó néven veszi a bizottság, ha a sajtó tárgyalja ezeket a dolgokat, hisz ez az előkészítő műhely minden érdemes alkotásnak. Szóljanak hozzá ehhez is minél többen, a kik lelkesednek megynk haladásáért, a kulturáért és humanizmusért s főleg fajunk megerősödéséért.

A csikmegyei árvaház meglesz. Szavunk nem volt pusztába kiáltó szó. S ha meglesz, legyen jó helyen és legyen célszerű. Ezért szükséges a sajtóvita.

A csikszeredai földmivesiskola záróvizsgálója.

A csikszeredai földmivesiskola rövid, de eredményteljes két évi működése után folyó hó 2-án tartotta első záróvizsgáját, hogy szárnyra bocsássa a hó tapasztalatokkal és sokoldalú gazdasági tudással felfegyverkezett tanítványait, akik hivatva vannak a saját köriükben a székelyföldi mezőgazdálkodást racionálisabbá tenni s azt terjeszteni. Amely alkalommal az iskola derék igazgatója két évi fáradságtalan munkálkodásának kézzel fogható és szemléltető eredményét mutatta be, mely munkálkodásával a volt gazdasági felső népiskola gazdaságát egy igazi modern és mindenféle tekintetben racionális gazdasággá alakította át, bemutatta az állattenyésztésnek összes ágait, továbbá pedig azt, hogy a csiki gazdának mit és hogyan lehet a mi viszonyaink között megfelelő haszonnal termelni.

A növendékek vizsgálója d. u. 3 órakor vette kezdetét, melyen a földművelésügyi miniszterium részéről Szeles János hódmezővásárhelyi földmivesiskolai igazgató, mint vizsgabiztos, a gazdasági egyesülettől pedig Ilicze Antal bizottsági elnök, Szacsavay Imre, Keresztes Antal és Kovács József bizottsági tagok vettek részt. Ugy a helyi, mint a közel fekvő községek kizsázdái is tekintélyes számmal voltak képviselve.

Meglepő volt az eredmény, melyet a növendékek a legnagyobb precizitással a mezőgazdálkodás minden ágából tanusítottak, mind elméletileg, mind pedig gyakorlatilag. De fájdalommal kellett tapasztalni, hogy vármegyénkbeli muidez ideig még kevés volt a növendék, holott a legnemesebb intenciók vezették a nagyméltóságú miniszter urat, a midőn ide állította fel ezen szakiskolát, ahol a

gazdálkodás terén legjobban el vagyunk maradvá s a hol az okszerű gazdálkodás terjesztésére a legnagyobb szükségünk van. A vizsga végeztével Beze Antal rövid, de tartalmas szavakban fejezte ki háláját és elismerését a nagyméltóságú miniszter urnak, ugyszintén Frankl Bódog igazgató urnak, valamint az egész tanári testületnek, sikert kívánva a további munkálkodásukhoz.

A tejszövetkezetekről.

Irtá: Kovács József okl. gazda.

(Folytatás.)

Ezeknek az előállítását nemcsak az igényesebb emberi szükségletek, hanem a fejlődő gazdasági viszonyok is szükségessé teszik, s ha most nem teszik meg, megfogják tenni később, midőn a helyzet rákényszeríti, de jobb most, mint később, ezáltal adjuk meg a lökést állattenyésztésük fejlődésének és helyes irányának; a környéken termelt tejnek pedig megadjuk a módot az értékesítésre s ez által is a kis gazdát egy áltudó keresetforráshoz juttatjuk.

Állattenyésztésünkben csak most egy pár év alatt a fajtat illetőleg változás állott be, mennyiben sokan a pirostarka, illetve annak különféle kereszteszeinek tenyésztésére tértek át. Azt mindnyájan tudjuk, hogy a pirostarka, mint majdnem mindenik nyugati marha, nem annyira erős, mint inkább tejtermelő állat, s ebben az esetben mindnyájan a tejtermelés nevelésére törekcsenek, tejiacunk terén be áll a rohamos fejlődés, a minek első sorban nemcsak a helybeli, hanem a szomszédos községek kizsázdái adják meg az árat, nagy lesz a kínálat, a kereslet pedig marad a régi, a mi a tejjarat hanyatlását hozza maga után, s ezzel szemben a kizsázdák nem tudnak versenyezni s ez után beáll a hanyatlás az erdélyi magyar szárazsámarha tenyésztés terén, a mely karosabb lesz ránk nézve. Ezen hanyatlást a pirostarkának tenyésztése terén elért eredmények soha nem fogják pótolni, — jelenleg nem, ha csak nem térünk át teljesen a belterjes gazdálkodásra, az pedig silány gazdálkodási viszonyaink közt egyhamar nem érhető el, évtizedek kellenek ahhoz. Sokan nem számítanak a pirostarka marháknak legveszedelmesebb hátrányával a tuberkulózissal, mely nagy mértékben pusztít közöttük.

Ha pl. Csikszeredát tekintjük egyedüli fogyasztási piacnak, itt a környéken más hely nincs a tejértékesítésére, tejtermelésünk növekedik, de mint fentebb is említém a fogyasztás marad. A tejtermelés célszerű fokozásával együtt jár az állatok nagyobb gondozása, takarmányozása, szóval annak mindenféle téren való javítása, de a tej értékesítésének hiánya esetén vissza kell térnünk inkább az igaállatok nevelésére, azoknak javítására, már pedig az erőtermés téren a magyar erdélyi nemcsak az összes nyugati fajtaikat hanem még a többi magyarországi állatot is fölülmulja: ott leszünk a hol voltunk, a mi azért nem

a fák ágain keresztül süvítő zugása, a folyton tartó menydörgés és a szobára borult esteli homály valami delejes búját varázsolta oda, a mely mindent hatalmába kerített.

Valósággal küzdöttem magammal, hogy érzelmeimet fel ne fedjem. Az az átkozott idő beleverte magát a lelkembe s arra késztetett, hogy a báróné lábai elé boruljak s mindent megvalljak, a mit belül érzek. De a báróné is valami különös izgatottság látszott Homlokát az ablakhoz aszorította s nézte a künn dúló vihart, majd többször hátra fordított az ablaknak, s szembe nésett velem mintha mondani akart volna valamit s mielőtt én szólhattam volna, hirtelen elugrott az ablaktól és így szólt:

Valami megmagyarázhatatlan hatással van rám ez az idő, ha megengedi, befűggyőzöttem s azután mig ez a csunya idő tart, játszunk egy kis nyílt ferblit.

Kapva kaptam az ajánlaton, mert már épen azon a ponton voltam, hogy a lábai elé borulok. Tehát asztalhoz ülünk s kártyázunk.

Eleinte csak kicsik voltak a téték. Miután azonban a báróné is azért kártyázott, hogy figyelmét a gondolatairól elterelje s így a játék nem rejtejt magában elég izgalmat, a téték rohamosan nagyra nőttek, úgy hogy a játék alig egy félóra múlva meghozta ugyan a bárónénak a nehezen várt izgalmakat, de negyveneszer koronát el is vitt tőle. S akkor a játékból a veatesnek az elveartett pénz

után indított komoly és szenvedélyes hajszájra lett.

Hogy hamarosan visszanyerje azt, amit elveszített, a báróné mind nagyobb teteleket rakott, azonban hiába volt minden erőlködése, folyton és változatlanul vesztett. Kézpénz készlete már kifogyott s hitelben kezdett játszani. Már tartozott százezer koronámmal. Kisebb birtokai, juhászata, malmja megérték vagy kétszázötvenezer koronát.

— Vagy elveszitem ezt is, vagy visszaad mindent, amit eddig elnyert, — szölt a báróné — tartja?

— Tartom, feleltem én s ismét nyertem. A báróné lecsapta a kártyát s felugrott az asztaltól. Az arca tűzben égett s hangja rezketett az izgatottságtól:

— Nem tudok tovább játszani, minden kártyára tehető elnyert tőlem: a terebesi juhászatom, malmom s három rendbeli kisebb birtokom a magáé!

— Oh ez még nem minden, — szóltam én, akit nagyon bosszantott, hogy akaratom ellenére ily sokat nyertem a bárónétól s mindenképen alkalmat akartam adni, hogy pénzt visszanyerje, — itt van az ősi birtok, ez még az öné, ezt még kártyára teheti.

Kiegyenesedett, mint egy kigyó büszkén: — Ez a föld őseim öröksége, ettől meg nem válok soha!

— De hiszen ha nyerne, nem kellene tőle megválnia.

— Nem, ezt nem! Hanem ha módot akar nyújtani, hogy a pénzemet visszanyerjem, kártyára teszem a kezemet s ha nyer, magáé a kezem s vele az ősi birtok is, ha veszít, visszaad mindent. Tartja?

— Tartom s bár ismét veszítené.

A báróné kezébe vette a kártyát s osztott. Künn elült a vihar s most csak a kártyák ideges dörzslése volt hallható.

— Mije van? kérdé báróné izgatottságtól elfuló hangon, amikor a saját kártyáit ujjai között gyorsan összeolvasta.

— Huszonhét, — feleltem én s kíváncsi túrelmetlenséggel néztem a bárónéra, aki egyszerre halálsápadt lett s kezének egy ideges mozdulatával kártyáit villámgyorsan a többi közé keverte.

— Nyert! Ismét nyert s most már mindennem a magáé!

Az első pillanatban mondhatlan boldog voltam s annyi hévvel csókoltam meg a báróné kezét, amely egy hetedik gimnázistának is becsületére válnék.

De mikor egyedül voltam s gondolkodhattam a történeteken, ismét felülkerekedett bennem a büszkeség s én a következő levelet küldtem a bárónéhoz:

Kedves báróné!

Bevallhatom, hogy öt év óta nincs percem, amelyben ne gondoltam volna Önre szerelmes vágyódással s ne élt volt bennem

az az édes sejtés, vajha hitvesi csókkal illethetném a legkedvesebb nő ajkát amikor hosszú öt évnek álma ime valóra vált, most hogy egészen a magaménak nevezhetném, szerelmes szívem minden büszkeségével visszaadom kártyán nyert kezének előbbi szabadságát, mert nem kérek az olyan üdvösségből, amelyet csak a kártya szeszelyeinek köszönhetnek. Szívesen pardont kérek s vagyok hódoló hive.

A válasz csakhamar megjött rá:

Kedves Páskoly!

Szégyllem bevallni, hogy tegnap este az utolsó partiban nem játszottam a tisztesség által előirt szabályok szerint, de a maga megnyugtatóására s az én boldogságom érdekében nem késem beismerni, hogy a szó legközelebbes értelmében csaltam. Csaltam akkor, amikor maga huszonhét zölddet mutatott s én a helyett, hogy kimutattam volna a harminc pirosat, azt mondtam „nyert!”

Kérem ne itéljen el ezért s ne feledje, hogy ha én akkor kimondom a harminc pirosat, én nyerek s magának vissza kellett volna adnia a pénzemet, a terebesi juhászatomat, malmomat, mindönt s akkor én most nem volnék a maga szerető

Margitja.

Ami ezután történt, az már nem több, mint a mesék boldogsága s — lássátok — ezért szeretem én annyira a nyílt ferblit.

kedvezőtlen helyzet ugyan, de figyelmen kívül hagyni egyik legnagyobb jövedelmi forrásunkat: a tejértékesítést.

Tejészövetkezeteknek a nagyobb megyei központokban való felállítását azt hiszem senki sem tartja célzerűtlennél, s leginkább azok, akik legnagyobb törekvésüknek tekintik állataik számának gyarapítását, ugyszintén az apa, mint anya állatoknak nevelését.

Arra mindnyájan jól emlékeznek azt hiszem, hogy ezelőtt pár évvel ezelőtt Szereclében egy tejészövetkezet részvénytársasági alapon, mely kizárólag sajtra dolgozott nagy befektetések mellett, szakértők vezetésével működött, de úlete rövid volt — és pedig szerintem azért — mivel termékeit nem volt képes értékesíteni, nem volt tere, piaca, s hol árult eladhatta volna; a helybeli s ugy a környékbeli fogyasztás nem volt arányban az előállított mennyiséggel, tulprodukción állott be; s ebből kifolyólag kladásait nem volt képes fedezni, — a vége csak a felosztás volt, a megszűnés. Sokan most is azt hozzák fel okul ebből kifolyólag, hogy mi azt megpróbáltuk, de hiába való fáradság a tejészövetkezetek alakítása. De a mi akkor nem sikerült, az most sikerülhet, s előbb-utóbb is sikerülnie kell. Akkor hiányoztak a kedvező konjunkturák; ugy a vasutak, amelyek megadják a módot az értékesítésre, összekötnek jóforgalmu piacokkal s ha a termelt áruk jó minőségűek és kifogástalanok s legkeresettebbek lesznek s már havasi jellegűknél fogva is föltűnőülk nemcsak a hazait, hanem még a külföldi termékeket is.

Nagy terjedelmű legelőinket csak ugy használhatjuk ki, ha szarvasmarha tenyésztésünkben helyes irányt követünk s első sorban a tejtermelésre fektetjük a fő súlyt, hogy gazdaságunknak egyik legfőbb ágát a szarvasmarha tenyésztést jövedelmezőbbé tegyük. Az egyes ember gyenge ahhoz, külön-külön nem képes akkora erőt kifejteni, melylyel célját képes volna megvalósítani, de ha szövetkezünk, ugy célt érhetünk, kis erőknél, kis tőkéknek összegyűjtése nagy dolgokra képes. Nem felede a nagy elvet: egy mindnyájáért s mindnyájan egygyéért; — mely a szövetkezetek alapvetését képezi. Főcél a termelést jövedelmezőbbé tenni; melyre az egyes anyagi viszonyainknál fogva nem képes; de képes lesz az összesség a maga egészében, ha szövetkezik. Irányítvánk legyen az, hogy nemcsak a munkát, hanem a jövedelmet is szaporítsuk.

K Ü L Ö N F É L É K.

Kinevezés. Kállay Uhul vármegyének főispánja tunsádi Éltész Gyulát közigazgatási gyakoronokká nevezte ki.

Tanító és tanítónő választás Csiksomlyón. A tekintélyes Szent Péter egyházmegye iskolaszéke f. hó 2-án tartotta meg a tanító és tanítónő választást Murányi Kálmán főesperes elnöklete mellett, mely igen nagy érdeklődés mellett folyt le. A tanítói állásra, mely 1400 korona javadalommal és megfelelő lakáspénzzel van összekötve, beadtak összesen 106 pályázati kérelmet. A tanítónői állásra, mely az előbbihez hasonló módon van dotálva, beérkezett 94 kérelem. Első helyre megválasztott a tanítók közül: Péter Sándor, a II. helyre Józsa Sándor dírtói igazgató-tanító, III. helyre Földes Zoltán. A nők közül: I-ő helyre Márton Emilia (Péteré), a II helyre Garami Jolán, a III. helyre Közégi Mariska. Mindeniknek kitűnő oklevele van. A döntést a püspök ur ónagyméltóságától várják.

Kapnyitás. Mire e sorok napvilágot látnak, Csikszereclében megnyitnak az iskolák kapui s a tantermek két hónapi nyári álmom után ismét hangosok lesznek a kis tudományozomjas emberkének jökdévlő lármájától. Hosszu tiz hónapi tanulás fáradsalmait a két hónapi szünet bőségesen felejtette s most újra lázas türelmetlenséggel néznek a tanulás elé. Ebben a türelmetlenségben benn van az emberek tudásvágya, a folytonos előretörés. S tanítóink épen azért végeznek nemes és emberséges, amellett fáradságos munkát, mert elemi oktatással ők teszik lehetővé az előrehaladást. Szállaló igévé lett, hogy a német-francia háborut nem a hadsereg, hanem a német tanítók nyerték meg. S mégis azt kell látnunk, hogy munkájukat nem respektálják eléggé s érdemeiket nem jutalmazták kellőleg. Pedig jutalmazásukat ren-

deznél, legalább is van olyan vitális érdek, mint például a köztisztviselőké.

Csikszereclében van elemi iskolája s polgári leányiskolája, s kettőben eddig 180 tanuló iratkozott be. A csiksomlyói főgimnáziumban a tanítóképzőben eddig 167-en iratkoztak be. Ugy a csikszereclai, mint a somlyói iskoláról a legnagyobb elismeréssel nyilatkoznak mindenütt, amit a mult év végén produkált kitűnő eredmény indokoltabbá tesz. Kérjük iskoláink vezetőit, tartsák meg nemes buzgalmut a folyó iskolai évre is s kívánjuk, hegy fáradságuk hozza meg a kívánt eredményt.

Visszalat Csikvármegye magán-javai igazgató-tanácsa ellen. A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter Csikvármegye erdei kezelésének, értékesítésének s az erdők jelenlegi állapotának megvizsgálására dr. Balassa István miniszteri titkárt és Trsztján szky László miniszteriumi erdőtanácsost küldötte ki, kik a napokban városunkba érkeztek és a vizsgálatot megkezdik.

Hátiálosások. Miklós Pál birtokos f. hó 3-án élete 72-ik évében hosszas szenvedés után Csikszereclében elhunyt. Temetése folyó hó 5-én d. e. 9 órakor volt Csikszentmártonban. Nyugodjék békével. — Graef András nyug. központi bélyegraktári tiszt életének 73-ik évében Csikszereclében elhunyt. Hült teteme f. hó 4-én d. u. 3 órakor fog a csikszereclai örm. sírkertben örömi szertartás szerint örök nyugalomra helyeztetni. Béke poraira!

Szüreti mulatság Zsögödfürdön. Az elmúlt vasárnap szüreti mulatságot hirdett a zsögödi fürdőgondnokság s tiz kosár szözlöt is kisorsolni ígért. A közönség meg is jelent szép számban a szüreti mulatságon s volt jó kedv, volt tánc egészen éjfélig, volt minden, de-hogys monljuk-szólló nem volt. Mikor láttuk, hogy a szözlöt nem fogják kisorsolni, lyncheléssel fenyegetőztünk, amire aztán azt a választ kaptuk, hogy a szözlő az ő hibájukon kívül nem érkezett meg s hogy minden helyre üssenek a szüreti mulatságot f. hó 8-án kisasaszon napkor (szombaton) megismétlik, vasárnap pedig a csikszereclai, csiksomlyói és csikszentkirályi ifjuságnak ugyancsak szüreti mulatság folytatása lesz, mikor is több értékes tárgy kerül kiosztásra, de most már csakugyan szözlővel. A választ tudomásul vettük s olvasóink figyelmét felhívjuk a zsögödfürdői szüreti mulatságra.

Köszönet nyilvánítás. — A csikszentmártoni ifjuság által 1906. augusztus hó 20-án rendezett és igen fényesen sikerült zártkörű tánc-estély anyagi sikerét fellülfizetésükkel támogatták: Duducz Károly, Éltész Mózses Király István, Csah Sándor, Lukács Dénes 2—2 K. Lakner Géza, dr Schweitzer Miksa 1 K 50 f. Nászke József, Krasznai József, özv. Benke Sándorné 1 K. Kőncse Antal, Balázs Gyula, dr Muzsnai József, Márton Imre, Szóke Mihály, Miklós Sándor, Gözsy Péter, Nagy Antal, Eröss József, Botár Adolf, N. N. 50 f, miért fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

Ellásamolás. A gyimesbükk-rakotyási Emke el-népsk. javára folyó évi május hó 6-án rendezett májális alkalmával bevétel volt 153 kor. 45 fill. Ebből kiadás 101 kor. 45 fill. tiszta jövedelem az iskola javára 52 kor. Ehez fellül fizettek: Becker Henrik 10 kor. Veniciáner Mór. 10 kor. Rinváld N. 5 kor. Dobál Gorgely 6 kor. Baner Lipót 20 kor. Dr. Vasszermann Simón 2 kor. Jakabovics Regina kisasaszon 1 kor. Kozma József 2 kor. Reick N. 1 kor. János Dávid 5 kor. Biró Ignác 5 kor. Tauzinger N. 5 kor. Botár József 2 kor. Lauterbách Arthur 3 kor. Moldován József 18 kor. 72 fill. Zelcer Lázár Sándor 3 kor. a melyért a rendező bizottság hálás köszönetet mond.

Allatkínsás. Valamelyik este két szomszéd községbell atyafi, mint viselkedésükből konstatálható volt meg duplázták egy kis elct viz mellet a komaszag. Közös akarattal el akarták hozni a fél erdőt s az nem sikerülvéen egész a marhaságig bepálinkázták és szegény két igavonó lovon áltak boszút. A pénzügyőri laktanyától a város végéig borzasztó kínokat szenvedtek szegény párok. Minden háitásnyira stációt tartottak egyik koma huzta a gyepölével a szájukat a máaik meg egy fűtykössel deklinálta agyba főbe a sajnálkozó közönség szeme láttára. Végre valahonnan szende szunyadozásából elővetődött a rend ifjancaz óra és mit csinált: semmit segéd személyzetért ballagott míg az állat kinzók elin-

dultak. Humánus egy rendőr volt mondhatni. A legnagyobb tudatlanság mellett is egy kis energia lehetne rendőreinkben.

A közlési kötelezettség. A biztosító társaságok a biztosítási szerződés megkötése előtt tudvalevőleg kérd. ivetket töltenek ki a felekkel. Igen sokszor megesik aztán, hogy a fél vagy gondatlanságból vagy tudatlanságból nem minden kérdésre adja meg a pontos választ, amit aztán a biztosító társaságok sok esetben arra használnak fel, hogy a kár bekövetkezésekor a kifizetést megtagadják. Ennek a visszás helyzetnek a megszüntetése céljából a m. kir. Curia egy konkrét esetről folyólag a következő elvi jelentőségű határozatot hozta: „A biztosító részéről a szerződő fél elébe terjesztett kérdőívben foglalt kérdőpontok nem tekintendők feltétlenül fontos közleményekre vonatkozóknak még abban az esetben sem, ha a biztosító azokat a maga részéről fontosnak tartja is, mert a törvény szerint a közlési kötelezettség nem azoknak a körülményeknek igazsághú bemoadására és el nem hallgatására van előírva, melyek a biztosító elhatározására vannak befolyással, hanem csak azoknak, melyek a biztosítás elvállalására birnak fontossággal. A sulypont nem a szubjektív, hanem az objektív értelemben fontos körülmény elhallgatásában vagy valótlan bemoadásában rejlik. Ha tehát a biztosított a kérdőívben foglalt oly kérdésekre, melyek a biztosítás elvállalására lényeges befolyással nincsenek, valótlan feleletet ad, a közlési kötelezettséget biztosításjogi szempontból meg nem sérti és így rá nézve a közlési kötelezettség megsértésével járó következmények be nem állanak.“

A Barta Sándor úr hivatalnokom „ellen“ felhozott mende-mondák, személyos puhatolásom után valótlanúságnak bizonyultak. Miklós Béla s. k.

Nyilatkozat.

A „Csikvármegye“ 69-iki számában megjelent közleményre csupan a közönség, de nem a névtelen cikkíró iránt való tiszteletből, saját reputációmát nem feltvén, az alábbiakat válaszolom. A nevezett 70 koronát átadtam a polgármesternek, jobban mondvá átvettem ebből 20 K.-t, mert személyesen kapacitáltam a fellülfizetésre, emlékeztetve július 12-iki mondására: „ha a városi szépszézet v. templomalapjára rendezendő estélyen én is adok 20 koronát.“

Igazán analfabéta a „Góbé.“ Ne ejtsen senkit tévedésbe az ismert alnév, nem a széklenség bajnoka ő, a nyomtatott meghívó „részben“ kifejezést felerészben-nek olvassa, vagy nem tud közte különbséget tenni??

Vagy más meghívó került kezei közé, vagy nincs is semmi ott a kezei között. A gyergyószentmiklósi Kossuth-szoborra 150 k.-t a sétatér-alapra 138 k.-t és utólag a kimondott célra adott 20 k.-t és 50 k. adományt. Az estély ügyeinek hallgatása, a mennyiben közérdek volt, elhúztattam, a jövőre nézve megjegyzem, hogy semmi hírlapi poléniába bele nem megyek. Ha valaki kérdezeni akar tölem valamit, lakásom Mikó-utca 246., ha tiszteességes ember, kap választ, ha névtelen hős, vagy revolveres zsurnaliszta — ugyse érdemes rá. Olcsó népszerűsége szert nem tehetnek és kis dolgot felfújni azért, mert sejt valaki valamit, nem ural emberhez illő.

Szerkesztő ur szivességét köszönné, vagyok tisztelő híve

Csikszereclá, 1906. szept 4-én.

Papp Béla, megyeyetemi hallgató.

Kedves Barátom!

Azt hittem, hogy midőn 208 koronát áadtál nekem, hogy azt, mint az idei csikmegyei egyetemi táncestély jövedelmének egy-részét, a létesítendő csikszereclai sétatér céljaira gyümölcsösztessen, semmi mással nem tartozom, mint városunk nevében hálás köszönetet mondani neked és azoknak az egyetemi ifjaknak, kik emberemlékezet óla tán először gondoltatok erre a kis erdélyi városkára s annak fejlődésére.

De most tudom, hogy nemcsak ezzel tartozom.

Tartozom nyilvánosságra is hozni azt a hálás köszönetet, mert most valami „Góbé“ ur, még szinte becsületességében is kételkedni mer. Megnyugtom én is a t. „Góbé“ urat, hogy igen is Pap Béla megyeyetemi hall-

gató ur f. évi augusztus 18-án egy 198 koronáról szóló takarékpénztári könyvet és ugyancsak e hó 26-án 70 korona készpénzt vettem, illetve a városi pénztárnok átadott és ezen átadást igazolja a városi „Sétatér-alap“ napló 1. és 2. tétele alatti bejegyzés.

En magam nem lévén Csikszereclében az egyetemi estély napján, hazajövetelem után adtam át Pap Bélának 20 koronát azzal, hogy ezt kizárólag a városban tervezett sétatér alap javára adományozom. Kinek mi köze hozzá, hogy én mire adakozom, azt kérdem már én is, nem töled Béla barátom, hanem „Góbé“ ártól.

Csikszereclá, 1906. szept 4-én Szervusz!

Dr. Ujfaluást Jenő, polgármester.

Van szerencsém tudomására hozni Csikvármegye lakosságának, hogy Csikszereclében saját lakásomon

ügyvédi irodát

nyitottam. A jogkereső közönségnek készséggel szolgálásra állok. Csikszereclá, 1906. szept. 4-én. **Becze Antal,** nyug. alispán.

1—2

Kantinbérlet.

A csobányosi két keretes gózfürésznél egy

kantin kiadó,

melyben körülbelül nyolcvan állandó munkás élmezik. Ertekezni lehet **Grossman Ödönnél** Csikszentgyörgyön.

Pályázat.

Lázárfalva (Csikmegye) községi iskolaszéke a megüresedett tanítói állásra pályázatot hirdet. Évi javadalmazása 800 korona fizetés, 42 korona illetmény, 10 korona írószerec átálvány, tisztességes lakás, mellékhelyekkel, nagy gyümölcsösök, veteményes kerttel, s az illető időszak után korpóték államselügyellyel.

Köteletségei a mindennapi és ismétülő I—VI. osztályu vegyes tanulókkal a tanítás, a népkönyvtár kezelése, róm. kath. hit tanítás és kantori teendők tudása, a segédkantori teendőket végezhesse és az egyházi és más énekekben a tanulókat gyakorolja.

Kellően felszerelt kérvények folyó évi szeptember hó 17-ig a községi iskolaszék elnökségéhez Kozmás, utóposta Csikszentmárton intézendők.

Bardócz István, iskolaszéki elnök, **András Antal,** isk.-széki gondnok.

5168—906. tklvi.

Árverési hirdetmény és feltételek kivonata.

A csikszentmártoni kir. járásbíróaság mint tklvi hatóság Fodor Albertnek ifj. Gergely Károlyné szül. Kőncse Rozália elleni végrehajtásos ügyében végrehajtató kérésére a végrehajtási árverést 600 és 600 kor. váltótóke és jár. erejéig a csikszereclai kir. törvényszék a csikszentmártoni kir. járásbíróaság területén lévő a Csikustudás község határára fekvő a.

1. a csikustudási 499. sztykben A f alatt foglalt 1906. hrsz. ingatlanra 11 kor., 1996. hrsz. ingatlanra 22 kor., 2012. hrsz. ingatlanra 10 kor., 2448. hrsz. ingatlanra 16 kor., 2980, 3573. hrsz. ingatlanra 6 kor., 3260, 3261. hrsz. ingatlanra 8 kor., 3509. hrsz. ingatlanra 53 kor., 3695/1. hrsz. ingatlanra 4 kor., 4945. hrsz. ingatlanra 9 kor., 5439. hrsz. ingatlanra 5 kor., 5635. hrsz. ingatlanra 5 kor., 6102, 6103. hrsz. ingatlanra 5 kor., 6155. hrsz. ingatlanra 4 kor., 6161. hrsz. ingatlanra 6 kor., 6162. hrsz. ingatlanra 6 kor., 6172. hrsz. ingatlanra 2 kor., 6230, 6237. hrsz. ingatlanra 6 kor., 6395/1. hrsz. ingatlanra 1 kor., 6405. hrsz. ingatlanra 4 kor., 7207. hrsz. ingatlanra 4 kor., 7313. hrsz. ingatlanra 11 kor., 7811. hrsz. ingatl. 15 kor., 7868. hrsz. ingatl. 9 kor., 7906. hrsz. ingatlanra 12 kor., 8288—8290. hrsz. ingatlanra 16 kor., 9228. hrsz. ingatlanra 11 kor., 9250. hrsz. ingatlanra 7 kor., 9954, 9955. hrsz. ingatlanra 339 kor., 10330. hrsz. ingatlanra 7 kor., 10369. hrsz. ingatlanra 13 kor., 11085. hrsz. ingatlanra 13 kor., 11087. hrsz. ingatlanra 12 kor., 11585. hrsz. ingatlanra 2 kor., 11668, 11669. hrsz. ingatlanra 2 kor., 11514. hrsz. ingatlanra 2 kor., 11724. hrsz. ingatlanra 2 kor., 11731. hrsz. ingatlanra 7 kor., 1174, 11741. hrsz. ingatlanra 6 kor., 11999, 12000. hrsz. ingatlanra 2 kor., 12915, 12914. hrsz. ingatlanra 11 kor., 13053. hrsz. 4 kor., 13251—13250. hrsz. ingatlanra 19 kor., 14124. hrsz. ingatlanra 11 kor., 14161. hrsz.

ingatlanra 5 kor., 14243. hrsz. ingatlanra 13 kor., 14849. hrsz. ingatlanra 14 kor., 15907/3, 15706/1. hrsz. ingatlanra 8 kor., 15755. hrsz. ingatlanra 10 kor., 15826. hrsz. ingatlanra 6 kor., 16046, 16047. hrsz. ingatlanra 3 kor., 16063/3, 16094/1. hrsz. ingatlanra 14 kor.,
 2. a tusanádi 752. sztkvben A + 5245—5249, 5249/a, 5250—5252. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 30 fillér.
 3. a tusanádi 785. sztkvben A + 6104—6126. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 38 fillér,
 4. a tusanádi 788. sztkvben A + 6204—6217. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 22 fillér,
 5. a tusanádi 834. sztkvben A + 9589—9600. hrsz. ingatlanból osztatlan részére 1 kor. 87 fillér,
 6. a tusanádi 905. sztkvben A + 11098, 11107. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 90 fillér.
 7. a tusanádi 914. sztkvben A + 11463, 11468. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 11 kor. 25 fillér,
 8. a tusanádi 917. sztkvben A + 11533, 11539. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 64 fillér,
 9. a tusanádi 923. sztkvben A + 12006, 12007. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 75 fillér,
 10. a tusanádi 965. sztkvben A + 12478, 12490. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 67 fillér,
 11. a tusanádi 1198. sztkvben A + 15603, 15606, 15606/a, 15607—15616, 15618—15628, 15628/a, 15629—15634. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 37 fillér,
 12. a tusanádi 1199. sztkvben A + 15635, 15644. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan részére 79 fillér,

13. a tusanádi 1270. sztkvben A + 16216, 16222. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 11 fillér,
 14. a tusanádi 1314. sztkvben A + 16525, 16526. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 54 fillér,
 15. a tusanádi 1329. sztkvben A + 16700, 16720. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 1 kor. 34 fillér,
 16. a tusanádi 1349. sztkvben A + 16874, 16881. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan részére 92 fillér,
 17. a tusanádi 1097. sztkvben A + 17366—17373. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan illetőségére 1 K 03 f.
 18. a tusanádi 1169. sztkvben A + 17539—17549. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan részére 7 K 76 f.
 19. a tusanádi 1172. számú tkvben A + 17550—17558. hrsz. ingatlanból a Kéncse Rózália osztatlan részére 4 K 72 f.
 20. a tusanádi 1252. számú tkvben A + 17559—17577. hrsz. ingatlanból Kéncse Rózália osztatlan részére 2 K 01 fillérben ezenel megállapított kiküldési áron elrendeli azzal, hogy az árverés az Imecs Ferencné sz. Kovács Klára és özv. Kéncse Ferenc életfogytiglani haszonélvezeti jogát nem érinti.
 1. Az árverésre határnapul 1906 évi november 22. napjának délelőtt 9 óráját Csiktusnád községhezához tüzi ki.
 2. Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kiküldési árának 10%-át mint bantapénzben vagy ovadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni.
 Csikszentmárton, 1906 évi augusztus hó 22.

Gözi Péter,
 kir. albiró.

T. c.

2-6

Van szerencsénk ezennel tudatni, hogy a brassói pincon, egyik üzleti helyiségünkben a legújabb módszer szerint

motor-üzemre

kávé nagy pörköldét rendeztünk be.

Miután utóbbi időben a pörkölt kávé fogyasztása erdélyben is emelkedett és a tisztelt közönség a pörkölt-kávé fogyasztásával járó takarékosságot és kellemességét elismerte, ezen új üzletággal való foglalkozásra határozottuk el magunkat. Nagy bevásárlások, a legjelebb fajták kiválasztásával és a legmondosabb eljárás a pörkölésnél azon helyzetbe juttatunk, hogy mindenkor versenyképesek lehetünk, miért is nagybecsű pártfogását és próbarendelményét kérjük. Immár azon helyzetben vagyunk, naponta frissen pörkölt kávét kifogástalan minőségben a legkülönbözőbb fajtákban és mérsékelt árak mellett kiszolgálni. Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgálunk és kívánatra bérmentve megküldjük.

Kiváló tisztelettel HESSHAIMER J. L. és A. fűszer- és gyarmat-
 „A fehér oroszianhoz” Brassóban áru-kereskedés Alapított 1843.

KÁSZONJAKABFALVI

„Szent László forrás”

CSIKMEGYÉBEN.

Égvényes, földes, vasas, szénsavas gyógyviz.

Tartalmaz egy liter vízben az országos m. kir. kémiai intézet és vegykülsérelti állomás elemzése szerint:

Kénsavas káliumból	00281	grammot
Chlor káliumból	00281	"
Chlor natriumból	00114	"
Kettő szénsavas natriumból	21760	"
Kettő szénsavas mészből	16517	"
Kettő szénsavas vasélecsből	00406	"
Tímföldből	00066	"
Kovaszából	00790	"
Jódból		nyomokat.
Szilárd alkotó részek összege	40175	gramm
Szabad szénsav tartalma	17884	"
Fajsúly a 15° C-nál	1004	"

Mérték adó orvosi vélemények szerint a „Szent László forrás” vize szerencsés összetételénél, nevezetesen szénsavas égvényes és földes sókban való gazdagságánál fogva kiváló jó hatású a légszű, emésztő és húgyelválasztó utak és szervek, mindennemű hurutos bántalmak ellen.

Vas és jódtartalma miatt kiváló előnyvel használható bármiféle eredetű vérszegénység ellen és alkoti, valamint fellődési gyengeségek ellen.

Gazdag szénvartartalma egyrészt a szilárd alkotó oldhatóságot, a víz tartósságát, összetételének állandóságát, másrészt ható anyagainak a szervezet által való feldolgoztatását biztosítja.

Tisztán, borral vagy gyümölcslével a „Szent László forrás” vize kellemes áditó ital, amelynek élvezete bármikor, de kóros csirákától való mentessége folytán, különösen járványos időben felette ajánlatos.

Kapható a „Szent László forrás” vize kezelésénél:

Csutak Albert és Buzás Jakabnál Kászonjakabfalva.

U. p. Kászonújfalva; vasúti állomás: Csiktusnád és Közdívásárhely.

CSIK-SZEREDA VÁROS ÉS VIDÉKE

szeszgyártó közönsége becses tudomására van szerencsém hozni, hogy a legnagyobb szakavatossággal berendezett

CSIKSZÖGÖDI

SZESZGYÁR

üzeme megkezdődött és az igen tisztelt szeszvásárló közönség rendelkezésére állván, nagybecsű rendeléseit készséggel eszközölöm.

Melyek után vagyok a n. é. közönség kész szolgája

ZIMMERMANN ADOLF.

31-52

Könyvkötészetem a hol a kir. közjegyzői hivatal van hátul as udvarban, Apafi-utca

Könyvkötészet.

Ajánlom a n. é. helyi és vidéki közönségnek a mai kor igényeinek teljesen jól berendezett

könyvkötészetemet

a hol jó, tartós és tiszta munkák készülnek jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett. Bármely nagy és kis városi könyvkötészetekkel versenyképes. Elvállalok e szakmábavágó minden hozzátartozó munkákat u. m. hivatali számlakészítéssel, különösen felhívom a tek. körjegyző urak figyelmét a hivatali kezelési könyvek bekötésére, a miért is árkedvezményben részesülnek. Elvem kevés haszon, nagy forgalom. Jó és tartós munkáért mindig szavatolok.

Kérem a nagyérdemű tisztelt közönség szives pártfogását, az eddigiekért köszönettel vagyok

alázatos szolgájuk

Szemerjay Ferenc,
 könyvkötő-mester

5-25

Kövés haszon, nagy forgalom.

Értesítés!

Van szerencsém a n. tisztelt közönség becses figyelmét felhívni, miszerint könyv-, papír-, író-, ruha- és hangszerkereskedésben mindig raktáron tartok különféle újdonságokat, valamint a leghírnevebb bel- és külföldi írók műveit, szak- és folyóiratokat, füzeteket, költeményeket, regényeket- és monológokat, ami raktáron nincs is, hat nap alatt szállítok kiadás árban.

REGÉNYI

kiadása füzetekben

disztes és egy szerű

kötésben és szpild

árakba

2-35 fill

árban kap

balók őr

at mennyi

ségben. A

MEG-HIVÓK

Eljegyzési, Esküvői Bál

ÉRTESÍTÉSEK AZONNA

Ugyszintén b. nyel

ségnek örvendő saját

„ÓRANGYAL” és

ezimű imakönyvemet

A n. é. közönség b

Szvboda József

Könyvnyomdai üzletemben

társadalmi, kereskedelmi és ipari célokra szükséges nyomtatványokat, valamint nagyobb terjedelmű műveket, folyó

iratokat, lapokat, árjegysé

ket stb. a legdisszesebb ki

vitelben nemcsak szépség és

hibátlan módon, hanem a

lehető legjutányosab árban

ráktáron folyton kész

telben tartok közigazga

tási, közégi, egy

házi, iskolai, kör,

közégi jegyzői,

ügyvédi és magán

nyomtatványokat

a legjobb papírra

nyomatva iven

ként és bektöve.

Kész postakönyv.

nagy kelendő

kiadású s jogu

RTATLANOK

kérve maradok

Csikszereda

Figyelem!

Hirdetések közlésére legalkalmasabb a vidéki összes lapok között legelterjedtebb

CSIKI LAPOK

politikai, társadalmi bel lap.

Előfizetési árai:

Egész évre 8 K.
 Fél évre 4 K.
 Negyedévre 2 K.
 Egyes szám ára 20 fillér.